

og ingen andre Steder. Der er overhovedet ingen særlig Fortjeneste, fordi Fiskeriet drives under saa forældede og gammeldags Former, at der ikke er Rum for nogen Fortjeneste; det kan lige løbe rundt. Det maa det ærede Medlem kunne forstaa, naar han tænker sig om. Det ærede Medlem gør jo netop gældende, at vi skal ind paa nye og moderne Fangstmetoder, og det er jeg enig med ham i. Men naar vi skal det, er det netop, fordi de gamle Metoder ikke duer mere, ikke giver tilstrækkelig Fangst til dem, der har med Fiskeriet deroppe at gøre. Det er Sandheden om denne Sag.

Formanden: Det ærede Medlem Hr. Hans Nielsen har Ordet for en kort Bemærkning.

Hans Nielsen: Naar det ærede Medlem nu siger, at Fortjenesten paa hele Fiskeforretningen ligger paa Maanen, saa turde det dog maaske være noget af en Overdrivelse. I alle Tilfælde er det jo en Kendsgerning, at de Baade, Færingerne har, efterhaanden er kommet i Købmændenes Besiddelse, og det kan dog ikke lade sig gøre helt uden Penge. Der foreligger ogsaa Eksempler — jeg skal nu ikke fremdrage dem her —, men hvis det ærede Medlem vilde gennemgaa Skifterettens Annaler paa Færøerne, vilde han træffe paa Købmænd, som det viste sig var meget velhavende, da de døde, og som Befolkningen i en hel By stod i den dybeste Gæld til, fordi de kunde give dem Kredit. Penge maa de altsaa alligevel have faaet ud af det. Og jeg tror heller ikke, at de Herrer Grosserere i Spanien, i Skotland og i Danmark handler helt gratis med Fisk, jeg tror nok, de faar en lille passende Portion af Fortjenesten, ellers kunde Fisken ikke være saa dyr, naar den afleveres til Forbrugerne. Det er kun to Dage siden, en Købmand fra Vaag stod her i Salen og sagde til mig: Jeg forbavses meget, naar jeg her i København spørger hos en Detailhandler om Prisen paa Klipfisk, de vil have mere end det dobbelte for den af, hvad jeg har solgt den til. Den er altsaa blevet rigelig fordyret paa Vejen. Han tager Fortjenesten, det er der ingen Tvivl om.

Formanden: Det ærede Medlem Hr. Hendriksen har Ordet for en kort Bemærkning.

Hendriksen: Det ærede Medlem Hr. Hans Nielsen har Uret. Der er ikke nogen paa Færøerne, der kan have en Fortjeneste, som ikke eksisterer nogen Steder, men jeg vil gerne gøre det ærede Medlem, der nu talte om Fiskeopkøbernes Fortjeneste, opmærksom paa, at den Importørfortjeneste — eller Eksportørfortjeneste kan man ogsaa sige i denne Forbindelse —, der ligger paa en Vare som Klipfisk, er overmaade ringe, som Regel ikke over 2 pCt. Endvidere skal jeg oplyse det ærede Medlem om, siden vi nu er kommet til at tale om den Fortjeneste, Fiskerne paa Færøerne har, at det Fiskeriforsøg, jeg her har nævnt, med Motorskibet „Agnes“ har givet dem, der udrustede Skibet og sendte det op under Grønland, et direkte Tab paa 55 000 Kr. Færingerne var med paa Part, og hver Færing tjente, foruden sin Kost om Bord, ca. 600 Kr. paa en Rejse, der varede omkring 3 Maanedere, altsaa i Virkeligheden ikke nogen daarlig Fortjeneste, naar henses til det meget store Tab, Kapitalen har haft. Jeg er ganske overbevist om, at det ærede Medlem Hr. Hans Nielsen vil finde, at en saadan Fordeling af Tab og Gevinst mellem Kapital og Arbejde er den rigtige, men det kan jeg nu ikke indse.

Formanden: Det ærede Medlem Hr. Hans Nielsen har Ordet for en kort Bemærkning.

Hans Nielsen: Jeg vil sige, at for saa vidt de færøske Fiskere tjente tilsvarende til det, Fiskerne paa det af det ærede Medlem udrustede Skib har tjent, var de betydelig bedre stillet, end de er nu. Med Hensyn til det Tab, der er lidt paa Udrustningen af dette Skib, vil jeg sige, at det er jo første Gang; det ærede Medlem har sendt et Skib derop. Det var vel ogsaa udrustet noget kostbart den første Gang, og man har vel ogsaa draget adskillig Lære, saa man kan spare næste Gang. De 55 000 Kr. kan derfor ikke fremføres ganske som Bevis paa, hvad det vil koste, for saa vilde det være sindssvagt i Fremtiden at spekulere paa at fiske paa Grøn-